

РЕШЕНИЕ

№ 4815

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4236** по описа за **2021** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. Н. Л., ЕГН [ЕГН], чрез адв. С. Б. срещу решение №[ЕИК] от 18.03.2021г. по НАХД № 13445/2020г. на СРС, НО, 106-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 3129935 издаден му от Столичната дирекция на вътрешните работи на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.2 ЗДвП за налагане на административно наказание „глоба” в размер на 50 лв. за извършено нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал.1 ЗДвП.

Касаторът оспорва решението като неправилно постановено в нарушение на закона. Твърди, че са били допуснати редица съществени процесуални нарушения, водещи до незаконосъобразност на издадения по отношение на него ЕФ, както и сочи нарушения на материалния закон. Иска се тази инстанция да отмени решението на СРС и вместо него да постанови друго, с което да отмени Електронен фиш серия К № 3129935.

В съдебно заседание касаторът, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът Отдел „Пътна полиция”– СДВР, уведомен за съдебното заседание, се представлява от юрк. Х., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП даде заключение, че подадената касационна жалба е неоснователна.

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима -

подадена е от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

При извършената касационна проверка по чл.218 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, съдът прие следното:

Според задължителните за тази инстанция съгласно чл.220 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН фактически установявания на първоинстанционния съд на 30.10.2019 г. в 16:14 часа, лек автомобил „ХЮНДАЙ И 30“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на касатора [фирма], представлявано от касатора С. Н. Л., се е движел в [населено място] по бул. Ц. шосе до бензиностанция О.-Г., посока [улица]към [улица]със скорост 97 км/ч, при ограничение на скоростта от 80 км/ч., въведено с пътен знак В26 в населено място. Нарушението било установено с мобилна система за видеоконтрол - автоматизирано техническо средство (АТСС) АРН САМ S1 с толеранс -3%, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от система – радар-камера-компютър, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство, като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта на този участък. Заснетото нарушение е онагледено със снимков материал. След установяване на собственика на лекия автомобил на същия е издаден електронен фиш серия К № 3129935 за санкциониране на извършено нарушение по чл.21, ал.2 ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство, чрез налагане на глоба в размер на 50 лв. на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.23ДвП.

От правна страна, Софийският районен съд е приел, че атакуваният електронен фиш е издаден в резултат на процедура, проведена без допуснати съществени нарушения, със задължителните съгласно чл.189, ал.4, изр. 2 ЗДвП реквизити, за реално извършено от санкционираното лице деяние, съставляващо административно нарушение по чл.21, ал.2 ЗДвП, с налагане на наказание по вид и размер, съответстващи на определените от закона.

Въззивното решение не страда от сочените от касатора пороци.

„Електронен фиш“ по смисъла на § 6, т.63 от ДР на ЗДвП е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Съдържанието на електронния фиш и процедурата по издаването му фиш се различават от общите правила по ЗАНН за установяване и санкциониране на административни нарушения. Съгласно чл.189, ал.4 ЗДвП електронният фиш следва да съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Тези реквизити в оспорения електронен фиш са налице. Няма изискване за вписване на датата на издаването му. В чл.189, ал.4 ЗДвП са изброени изчерпателно реквизитите на ЕФ и сред тях не фигурира "дата на съставяне на електронен фиш", за разлика от чл.42, т.2 ЗАНН, който въвежда такъв реквизит на АУАН. Налице е законово изискване за посочване на датата на извършване на нарушението, но не и за дата на неговото съставяне. Последната дата зависи от проверка на собствеността на автомобила, респ.

предоставяне на писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, съгласно чл.189, ал. 5 ЗДвП.

Спазени са изискванията за използване на мобилната система за видеоконтрол - автоматизирано техническо средство АТСС АRH САМ S1. Представен е по делото протокол от проверка № 50-С- ИСИС/30.09.2019г. от Български институт по метрология, както и удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 на БИМ, видно от който тази мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение - АТСС АRH САМ S1, е била изправна към 30.10.2019г.

Правната квалификация на нарушението и съответства на текстовото описание на състава на административното нарушение по чл.21, ал.2 от ЗДвП – специалната разпоредба, въз основа на който се санкционират водачите на МПС за управление с превишена скорост извън населено място, когато е налице въведено ограничение с пътен знак.

Въз основа на изложеното касационната инстанция споделя изводите на въззивния съд, че административнонаказателната отговорност на С. Н. Л. е законосъобразно ангажирана с електронен фиш серия К № 12205194 с налагане на глоба на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.2 ЗДвП за извършено нарушение на чл.21, ал.2 ЗДвП.

Настоящата инстанция намира за неоснователно твърдението на касатора за наличието на съществен порок, довел до ограничаване правото му на защита, с оглед непосочването какъв е конкретния вид на контрол с използваната мобилна АТСС, предвид евентуалното наличие на хипотезата на чл.11, ал.2 от на чл.11 от НАРЕДБА № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

В случая, законосъобразно районният съд е преценил въз основа на събраните доказателства, че предвидената процедура по използване на техническото средство е спазена, като се е позовал и на протокола по чл. 10 от Наредбата. Текстът "в отсъствието на контролен орган и на нарушител" не изключва използването на мобилни АТСС при установяване на нарушенията за скорост, защото приемането на обратното становище би означавало да се приеме и, че нарушението се извършва без нарушител, което е невъзможно. Забраната да се издава електронен фиш за нарушение, установено с мобилно АТСС касае само случаите, визирани в чл. 11, ал. 2 и 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., когато измерването на скоростта от мобилно АТСС се извършва от служебни автомобили или мотоциклети, които обаче също се движат. Процесният случай не е такъв, доколкото нарушението е установено с автоматизирана система за видеоконтрол, вид СПУКС № 11743FO, временно монтирана на участък от пътя на [улица]до бензиностанция О.-Г. с посока на движение от [улица]към [улица]. В тези случаи контролният орган слага началото и края на работа на техническото средство, което само установява и регистрира нарушението.

Само за по-голяма прецизност следва да се отбележи, че с оглед датата на извършеното нарушение – 30.10.2019г., във връзка с промяната в чл.165, ал.2, т.7 и т.8 от ЗДвП с ДВ бр. 54 от 2017г./в сила от 26.09.2017г./, както и отмененият с ДВ бр.6 от 2018г. /в сила от 16.01.2018г./ - чл. 7 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., няма изискване пътният участък на заснемане да бъде обозначен с пътен знак Е24 и мястото на заснемане от пътния участък да бъде оповестено в средствата за масово осведомяване или страницата в интернет на МВР. Следва да се отчете и, че редът за

съставяне на електронен фиш, представлява отклонение от общото правило за съставяне на АУАН и последващо издаване на НП, поради което правилата, относно последните не се прилагат.

По делото е безспорно, че нарушението, за което е наложена глоба с електронния фиш е установено с мобилна камера. В чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата е посочено изискването за всяко използване на мобилна камера да се съставя протокол съобразно приложението. Протоколът се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и краят на контролирания участък. При работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта, протоколът се попълва за всяко място за контрол. От систематичното тълкуване на трите алинеи на чл. 10 следва, че попълването на такъв протокол е въздигнато като абсолютна предпоставка за законосъобразност на използването на мобилната камера. Съответно в процес за законосъобразност на електронен фиш, издаден за нарушение установено с мобилна камера в тежест на административнонаказващия орган е да представи протокол по чл. 10 от Наредбата. Към административнонаказателната преписка, изпратена на районния съд, се съдържа и съответния протокол по чл. 10 от Наредбата рег.№ 4332р-28231 от 06.08.2018г., с коректно посочено във същия място но извършване на контрол, което съвпада с цитираното в ЕФ такова.

След извършената касационна проверка по чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН тази инстанция не констатира сочените в касационната жалба пороци на обжалваното решение. В рамките на дължимата се по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН служебна проверка намира същото за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1 – 2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменение чл.63, ал.3 – ал.5 ЗАНН (ДВ, бр.94 от 29.11.2019г.), искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 (сто) лева, съгласно чл.78, ал.8 ГПК, приложим съгласно чл.144 АПК във вр. чл.37 от Закона за правната помощ и чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.2006г./.

Водим от горното, Административен съд София – град, VI—ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №[ЕИК] от 18.03.2021г. по НАХД № 13445/2020г. на СРС, НО, 106-ти състав.

ОСЪЖДА С. Н. Л., ЕГН [ЕГН], да заплати на СДВР сумата 100 (сто) лева – разности по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

